

HELP

(ALARM CALL)

Eenakter

door

SHEILA HODGSON

vertaling

Linda Slokker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HELP - ALARM CALL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **SHEILA HODGSON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jill Lorimer

Mevr. Silvera

Mevr. Armitage

Tante Doodie

Maureen

Mevr. Scriven

De Vrouw

Het stuk speelt in een flat in een groot flatgebouw in Londen.

Tijd: het heden.

Een flat in een flatgebouw in het centrum van Londen, ongeveer 11.30 uur.

DECOR:

De flat is een luxueus ingericht appartement in het flatgebouw Cresta Towers. Er is een groot raam in de rechtermuur, met een mooi uitzicht, en twee deuren, voor op het toneel links, en rechts in het midden. De linkerdeur leidt naar de keuken en de badkamer. De deur aan de rechterkant is de voordeur, die uitkomt op een gemeenschappelijke gang. Het meubilair is licht en duur. Een grote divan die ook dienst doet als bed staat in een hoek rechtsachter. Er zijn twee witte leren leunstoelen, met een kleedje van bont ervoor, een salontafel met een glasplaat en metalen poten, en een heleboel kleurige kussentjes, waarvan eentje goudkleurig. Er is een rode telefoon op een plank bij het raam. Er zijn geen boeken, er hangen twee moderne schilderijen aan de muur, Er staat een tafel voor drankjes met flessen en glazen.

Als het doek opgaat zit Jill Lorimer op de rand van de divan, ze eet een ontbijt dat op een blad op haar schoot staat. Ze is knap en blond, ongeveer achttien tot vijf en twintig jaar oud. Ze heeft een luxe negligé aan, en haar haar hangt los over haar schouders. We horen een fluitketel, vanuit de coulissen.

Jill: O, verdorie. *(ze zet voorzichtig het blad op het bed neer en veegt haar kleverige vingers af aan een tissue. Dan gaat ze staan en ze gaat naar de deur van de keuken en badkamer. Het fluiten stopt. Even later komt Jill binnen met een koffiepot. Ze gaat zitten en staat net op het punt zichzelf in te schenken als de bel gaat. Ze zet de koffiepot weer voorzichtig neer en gaat de deur naar buiten open doen. Mevr. Silvera staat in de deuropening, met een krant in haar handen. Ze is een grote vrouw van middelbare leeftijd, ze heeft een latijns uiterlijk (italiaans of spaans)*

Mevr. Silvera: Goedemorgen. Weet u hoe laat het is?

Jill: Ik heb nog geen horloge om mevr. Silvera, ik denk niet dat...

Mevr. Silvera: Nee, ik weet hoe laat het is. Ik vraag alleen maar of u weet hoe laat het is, om uit te leggen waarom ik me niet zal verontschuldigen. *(Mevr. Silvera komt de kamer binnen en sluit de deur achter zich)*

Jill: *(ironisch)* Ja, kom binnen.

Mevr. Silvera: Het is half twaalf.

Jill: Nou en? Ik ga pas om vijf uur 's morgens naar bed.

Mevr. Silvera: U werkt te hard.

Jill: Geef dat maar door aan het management. Wilt u koffie?

Mevr. Silvera: Hebt u cafeïnevrije koffie?

Jill: Nee.

Mevr. Silvera: Gaat u nog thee zetten?

Jill: Nee.

Mevr. Silvera: Dan graag een kopje koffie, dank u. U ziet er moe uit. Hoe is het op de club? Druk, mag ik hopen.

Jill: Geld als water, maar niet voor mij. Ik pak nog een kopje. *(ze gaat de keukendeur binnen)*

Mevr. Silvera: *(luid)* Meneer Silvera en ik vinden het heel interessant om naast een entertainer te wonen.

Jill: *(komt terug met een kopje)* Oh, maar dat is te veel eer. Ik ben een Honigbij uit het Paradijs, en ik geef alleen de drankjes aan. Dat is een niet erg luxueus baantje, en het is moordend voor je voeten. Wilt u suiker?

Mevr. Silvera: Graag. U hebt meneer Armitage zeker op de club leren kennen?

Jill: Ja. *(ze geeft mevr. Silvera een kopje aan)*

Mevr. Silvera: *(kijkt haar aan)* Hij is zo verliefd op u.

Jill: *(drinkt haar koffie op)* Houden zo. Laten we hopen dat dat zo blijft..

Mevr. Silvera: Bent u gelukkig?

Jill: Waarom niet. Hij onderhoudt me. En hij is geestig, meneer Armitage. Ik heb al aardig wat vreemde vogels gehad, maar echt, wat een ui is dat. De helft van wat hij zegt, begrijp ik niet eens. Denkt u dat dat wat uitmaakt?

Mevr. Silvera: Ach, u bent mooi om te zien, maak u geen zorgen.

Jill: *(half bij zichzelf)* Ik vraag me weleens af hoe het is om intelligent te zijn.

Mevr. Silvera: Wat zei u?

Jill: Denkt u dat het anders is? Ik bedoel, je hebt het nog steeds koud, je hebt honger, en je stoot je voet aan de rand van het bad.

Mevr. Silvera: Hij is een aardige heer, uw man. O ja, daar kwam ik voor. Hij staat in de krant. Hebt u de krant al gezien? Nee zeker. *(ze geeft de krant aan Jill)*

Jill: *(zonder interesse)* Wat bedoelt u?

Mevr. Silvera: *(wijst met haar vinger naar een van de kolommen)* Hier onderaan. Twee regels.

Jill: Oh.

Mevr. Silvera: Hij is wetenschapper. Wist u dat? Daar had ik geen idee van.

Jill: Hij werkt in het bedrijfsleven, het heeft iets te maken met kernfusie. Het wordt het Caractacus systeem genoemd. Hij heeft me er iets van verteld, maar ik kan het niet onthouden. Ik vond het nogal saai.

Mevr. Silvera: *(kijkt weer in de krant)* Caractacus Ja. Zo'n uitvinding is belangrijk voor onze hele industrie, zeggen deze hier.

Jill: *(verveeld)* Mooi. Wilt u nog koffie?

Mevr. Silvera: *(legt de krant neer)* Nee, ik moet er weer vandoor. Zal ik de krant hier laten?

Jill: Hebt u de kruiswoordpuzzel al gedaan?

Mevr. Silvera: Nog niet.

Jill: *(pakt de krant op)* Okee. Tot ziens bij de prijsuitreiking.

Mevr. Silvera: *(verbaasd)* Wat zegt u?

Jill: Ik maakte een grapje. *(Mevr. Silvera zich nog steeds afvragend wat ze nou bedoelt, verdwijnt richting buitendeur. Jill gaat op de divan zitten. Ze spreidt de krant uit en zoekt gelijk een andere pagina op. Na een poosje kijkt ze om zich heen voor een potlood, ze vindt er een. Ze bestudeert de krant, en sabbelt op het potlood. De bel gaat. Jill gooit de krant opzij, staat op en doet de deur naar de gang open.*

Mevr. Armitage, Maureen en tante Doodie staan voor de deur. Mevr. Armitage is een moederlijk glimlachende vrouw van middelbare leeftijd. Ze heeft een aantal pakjes bij zich. Maureen is een donker, sloom meisje met een baret. Ze is voor in de twintig. Tante Doodie is een oudere, slordige vrouw. Ze heeft een grote breitas bij zich)
Ja?

Mevr. Armitage: O, we komen niet erg gelegen, ben ik bang. Ik had gedacht dat je wel aangekleed zou zijn.

Jill: Ik werk laat door.

Mevr. Armitage: Dat weet ik, het is ook niet als kritiek bedoeld. Is Brian thuis? *(de vrouwen komen de kamer binnen, en glimlachen naar Jill. Maureen doet de deur dicht)*

Jill: Nee. het spijt me. Ik ben zijn vrouw.

Mevr. Armitage: *(met een tinkelend lachje)* Grapjas. Je mag me wel eens een kop koffie aanbieden. Ik ben zijn moeder. *(er is een pauze. Jill kijkt van de een naar de ander. Dan komt ze weer wat tot zichzelf)*

Jill: O, ik begrijp het al. Dit is tamelijk gênant, nietwaar?

Mevr. Armitage: *(plezierig)* Waarom?

Jill: Omdat ik duidelijk niet getrouwd ben met uw zoon, mevr. Armitage. Het spijt me als dat een schok voor u is. *(Mevr. Armitage ziet er totaal niet geschokt uit. Jill wel)* U kunt het maar beter onder ogen zien. Onze generatie heeft andere normen en waarden. We geloven niet in schijnheiligheid. Om precies te zijn hebben Brian en ik een soort leefovereenkomst.

Mevr. Armitage: Meisje, wat is er met je aan de hand?

Tante Doodie: Wat zei ze?

Maureen: Niet belangrijk.

Mevr. Armitage: Ik begrijp best dat je ons niet verwacht, en waarschijnlijk ben je nogal moe. Maar je zou iets gastvrijer kunnen zijn. We zijn in de stad om inkopen te doen, en we vonden dat we je even gedag moesten komen zeggen. *(ze zet haar pakjes neer en glimlacht naar Jill)*

Jill: *(op een onplezierige manier geschokt)* Bent u Brians moeder?

Mevr. Armitage: *(scherp)* Ik vind dit helemaal niet leuk. Geef me alsjeblief een kop koffie. Heb je nog drie kopjes extra? *(omdat Jill niet reageert, alleen kijkt, gaat mevr. Armitage ferm richting keuken)*

Maureen: *(kijkt naar Jill)* Jij hebt slechte manieren.

Jill: Hoor eens, Ik weet niet wat Brian jullie heeft verteld, maar ik vind het nogal wat, dat jullie zomaar bij me binnen komen lopen.

Maureen: *(kijkt nog steeds naar Jill)* Waarom?

Jill: Ik heb niets verkeerd gedaan.

Tante Doodie: Waarom doet ze zo onvriendelijk? Dat is helemaal niet

aardig.

Jill: Sorry. Maar kunt u het niet een beetje van mijn kant bekijken? Ik heb niet met jullie geknikkerd.

Maureen: Nou, bedankt, he?

Tante Doodie: Is ze ergens boos over?

Maureen: Gewoon een familiegrapje, tante Doodie. Hou daar mee op, Jill. Dat is vervelend.

Jill: Jill?

Maureen: Moet ik je soms mevr. Armitage noemen? *(Maureen doet haar baret af, gooit hem neer en gaat zitten)*

Jill: Nee. Ik heb je gezegd dat ik niet getrouwd ben.

Maureen: Je bent wel heel erg bezig net te doen of je gek bent, zeg!!

Mevr. Armitage: *(komt binnen vanuit de keuken)* Je hebt niet genoeg schone kopjes. Heel vervelend. Ik zal deze moeten afwassen. *(ze begint de vuile koffiekopjes op het blad te zetten)* Ik begrijp best dat je het erg druk hebt, Gillian, maar ik vind toch dat je de ontbijtboel wel afgewassen kunt hebben als het bijna middag is. Dit is helemaal niet leuk voor Brian, en zeker niet op zijn huwelijksreis.

Jill: Bent u niet goed bij uw hoofd, of zo? Ik zal het nog een keer duidelijk zeggen. Brian en ik zijn niet getrouwd.

Mevr. Armitage: *(trekt haar wenkbrauwen op)* Maureen?

Maureen: *(trekt haar schouders op)* Ik weet niet wat haar mankeert.

Jill: *(schrikt)* Ik zeg het je, meer kan ik niet doen.

Mevr. Armitage: Schreeuw niet zo. Daar plaag je ons alleen maar mee. Ik heb er een hekel aan als de burens kunnen horen wat er gezegd wordt. Maak die tafel eens leeg. En schuif eens een stoel bij voor tante Doodie, je weet hoe veel pijn haar benen gaan doen met dit slechte weer.

Jill: *(gaat staan, en staart naar Mevr. Armitage. Aangezien Jill geen aanstalten maakt om zich te bewegen, haalt Maureen een van de leunstoelen dichterbij. Tante Doodie gaat er in zitten, maakt haar breitas open en begint rustig te breien.*

Jill langzaam) Jullie doen dit expres. En het heeft geen zin. Ik ben niet bang voor jullie.

Mevr. Armitage: *(lacht gemakkelijk)* Dat hoop ik niet, nee. Het is heel ouderwets om bang te zijn voor je schoonmoeder. *(ze geeft het blad met de vuile kopjes aan Maureen)* Was die maar af, lieverd en zet koffie. Jill is blijkbaar niet in de stemming om een goede gastvrouw te zijn vandaag. *(Maureen pakt het blad aan en verdwijnt richting keuken)*

Jill: *(probeert tevergeefs haar stem kalm te houden)* Wilt u even luisteren. Mijn naam is Jill Lorimer. Ik werk bij de Paradise Club. Ik

woon de laatste acht weken met uw zoon samen, en u kunt daaraan proberen te doen wat u wilt. U kunt me niet de deur uitsmijten. Brian houdt van me!!

Tante Doodie: Wat zei ze?

Mevr. Armitage: Ze zei dat ze heel gelukkig is, tante Doodie, het huwelijk is een groot succes.

Tante Doodie: *(knikt boven haar beiwerk)* Dat is leuk. Ik zal iets leuks voor haar breien.

Jill: *(haar stem slaat over)* Ik ben Brians vriendin.

Tante Doodie: Het worden sokken, ben ik bang. Een bedjasje is veel te ingewikkeld. En zelfs met sokken moet je nog heel goed opletten als je de hiel breit. *(ze rolt haar breiwerk uit)*

Jill: *(haalt diep adem en beweegt zich in de richting van tante Doodie)* Wilt u nu mijn flat uitgaan?

Maureen: *(komt binnen met koffiekopjes op het blad. Mevr. Armitage pakt een kopje)* Oh, hou toch op. Jill, Moeder zal nog denken dat je dronken bent.

Mevr. Armitage: Ik moet zeggen dat ik nooit veel op heb gehad met die nachtclub, maar een mens moet ruimdenkend zijn. Wilt u suiker en melk in de koffie, tante Doodie of wordt het zwart?

Tante Doodie: *(al breiend)* Zwart? Zeker niet. Wat een idioot idee. Blauw of roze, Helen, Blauw voor een jongen en rose voor een meisje. Krijg ik nog koffie?

Mevr. Armitage: Ja. lieverd, ik vroeg juist of je melk wilde.

Jill: Eruit!! *(ze maakt een heftig gebaar, en slaat de koffie uit mevr. Armitages hand. Het valt op de vloer en de koffie loopt eruit. Er is een pauze)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto